

Krigsdagsmand alle mulige Oplysninger desangaaende.

Føherning: Jeg er bange for, at det bliver noget trøttende, men, naar der skal komme noget ud af en saadan Førespørgsel, maa den, der har begyndt med at spørge, blive ved til begge Parters Nytte. (Ja!) Den ærede Minister sagde, at ved de Hjemforlovinger, som nu vilde finde Sted, vilde først Førstærkningen blive hjemforlovet, om jeg forstod ham ret; men derved vilde det kunne hælde sig, naar man tager dette Ord i sin strengeste Betydning, at naar der i den samme Bataillon, stod en 24aarig eller 25aarig Mand, som hørte under det, vi tidligere kaldte Førstærkningen, thi Saadanne findes der, og derimod en Mand paa 32 Aar, som hørte til Reservén, saa vilde, hvis denne Hjemforlovningsregel blev fulgt, den unge Mand komme hjem og den ældre blive tilstede under Vaaben. Nu vil jeg paa ingen Maade nægte, at i Fredstid, saaledes som Lovgivningen hidtil har staaet, vilde det være rigtigt, men i Krigstid, og dermed falder jo Vaabenstilstandstid, hvad de lovlige Bestemmelser angaaer, i det Væsentlige sammen, troer jeg, det vilde være urigtigt, og det er vistnok vigtigt, at Opmærksomheden henledes derpaa, netop i et Dieblit, hvor betydelige Hjemforlovinger ere omtalte at ville skee. Det kan, og det maa jeg atter gjentage, paa ingen Maade være min Hensigt at gaae irette med det, som er nødvendigt som en Følge af militære Opholdinger; jeg begriber fuldkomment vel, at, hvor en Bataillon engang staaer og ikke kan flyttes uden store Ulemper, der bør man ikke berøve den den væsentligste Deel af de Elementer, hvoraf den er sammensat, fordi man ved ideligt og ideligt at vexle Mandskabet let kan bringe en saadan Bataillon til at tabe det Sammenhold, den Orden og den Disciplin, som den engang har vundet. Alt, hvad jeg derfor her omtaler, det er Forholdet med Hensyn til de Tropper, som befinde sig under saadanne Omstændigheder, at der er Leilighed nok til at ordne det unge Mandskab, som maatte komme til. Man maa vel lægge Mærke til, at vi aldrig have havt et gunstigere Dieblit til at skaffe Armeen den Fasthed og den Dygtig-

hed, hvortil den trænger, idet vore Cadres af de fuldtallige Batailloner, Førstærkningen derunder indbefattet, ere tilstede, og tilstede i Overmaal i Forhold til det Mandskab, som er under Vaaben. Naar altsaa disse Cadres behyttes, blive de bedre, og selv om de arbeide fra Morgen til Aften, er det heldigere for deres aandelige og legemlige Udvikling, end om de ligge paa den lade Side, og paa denne Maade vil selv meget ungt Mandskab, bragt under Vaaben i Løbet af faa Uger, være ligesaa disponibelt og ligesaa dygtigt som det ældre Mandskab, som allerede i længere Tid har været under Vaaben, og som synes, at de under Forhold som disse ligesaa godt kunde være i deres Hjem. Det, jeg altsaa her henleder Opmærksomheden paa, det er, om man har taget Forholdsregler saaledes, at man betragter den hele Hær som sammensat af eensartede Elementer, hvor i det Hele taget den Berettigelse, som fortrinnsvis skal gives den Eine eller den Anden til at hjemforloves, udgaaer fra Betragtningen af deres Alder, deres Alder som Mand, og deres Stilling som Gifte og Familieforsørgere, og om man især tager Hensyn til det, idet man tillige — og det gjentager jeg, for at her ingen Misforstaaelse skal finde Sted — og fremfor noget Andet seer paa det nødvendige Sammenhold, som Tropperne maae have og maae erhverve i det Dieblit, hvori vi nu befinde os, for at være mere parate til at møde Fienden, naar det kræves.

Krigsministeren: Ifølge Planen af 1842 skulde egentlig Linien danne Batailloner for sig, Reservén Batailloner for sig, og Førstærkningen atter særskilte Batailloner for sig. Noget Saadant er under den nærværende Krig aldeles ikke fulgt, og jeg troer til største Gavn for alle Vedkommende. (Ja!) Det Ønskeligste, baade for Bataillonerne og for de Værnepligtige, vil det jo egentligt være, at enhver Bataillon har et lige Antal af de forskjellige Udvædsclasser, thi, naar da en Ordre kommer, at der skal hjempermitteres et vist Antal, kan man begynde fra oven af og lade de Ældste gaae hjem, og det er det Maal, man altid har tragtet efter, og ogsaa efterhaanden er kommen nærmere til. Forresten, da Bataillonerne staae